

La multi ani...in vesnicie!

La multi ani...in vesnicie!!!

E ziua ta astazi, tati, dar nu iti pot spune decat: La multi ani...in vesnicie! Asa cum am visat ca iti spuneam, cu cateva zile in urma...

Nu prea pot nici acum sa vorbesc despre tine, tati. Nu imi pot nicicum ascunde lacrimile (si nodul din gat e tot acolo) dar ma straduiesc sa par mai puternica. Pentru tine.

Nu stiu de ce nu e mai usor acum si cum de n-a plecat inca durerea? Durerea aia taioasa si rece..

Nu stiu ce as putea sa fac sa-mi treaca..

Si nu stiu nici cand voi putea intra in camera ta fara sa simt nevoia sa te caut cu privirea si altundeva in afara de tabloul de pe perete..

Tot ce s-a intamplat, de cand tu nu mai esti, totul a avut legatura cu tine. Totul mi-a amintit de tine.

Iar astazi, cand m-am gandit ca te-as fi putut imbratisa si ti-as fi putut povesti, la cafea, ce-am mai facut...m-a napadit tristetea..

Si ca sa ma linistesc cumva, am iesit afara si ti-am cules trandafiri.

Si mi-am luat caietele tale aproape, „jurnalele” tale (si volumul I si volumul II) si cafeaua cu scortisoara...si am vorbit din nou cu tine, ca si cand mi-ai fi fost alaturi.

...si am redescoperit cu cata dragoste povestea despre parintii si bunicii tai, despre mosul tau Martin, cu mustati lungi si rasucite, care ti-a fost cel mai bun model in viata (asa cum ne esti si tu noua).

Si mi-am reamintit ca, desi nu ai ajuns aviator, asa cum ai visat,

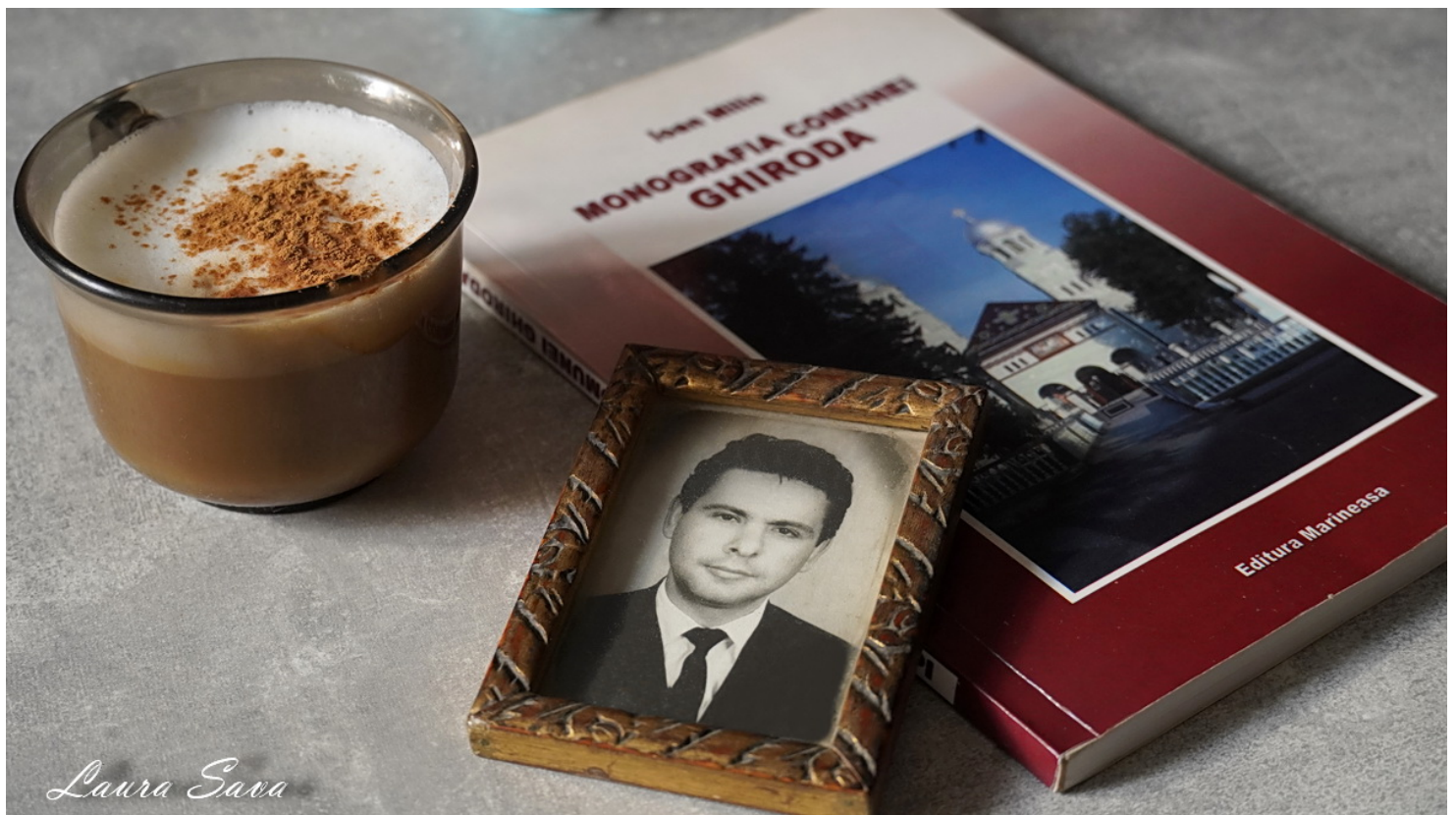
si nici nu ai ajuns sa vezi lumea intreaga, totusi ai ramas in inimile multor oameni ca cel mai bun dascal de geografie...si ca „dirigu'”, ceea ce e mai mult decat minunat.

Si chiar m-am linistit un pic, dar nu a fost destul.

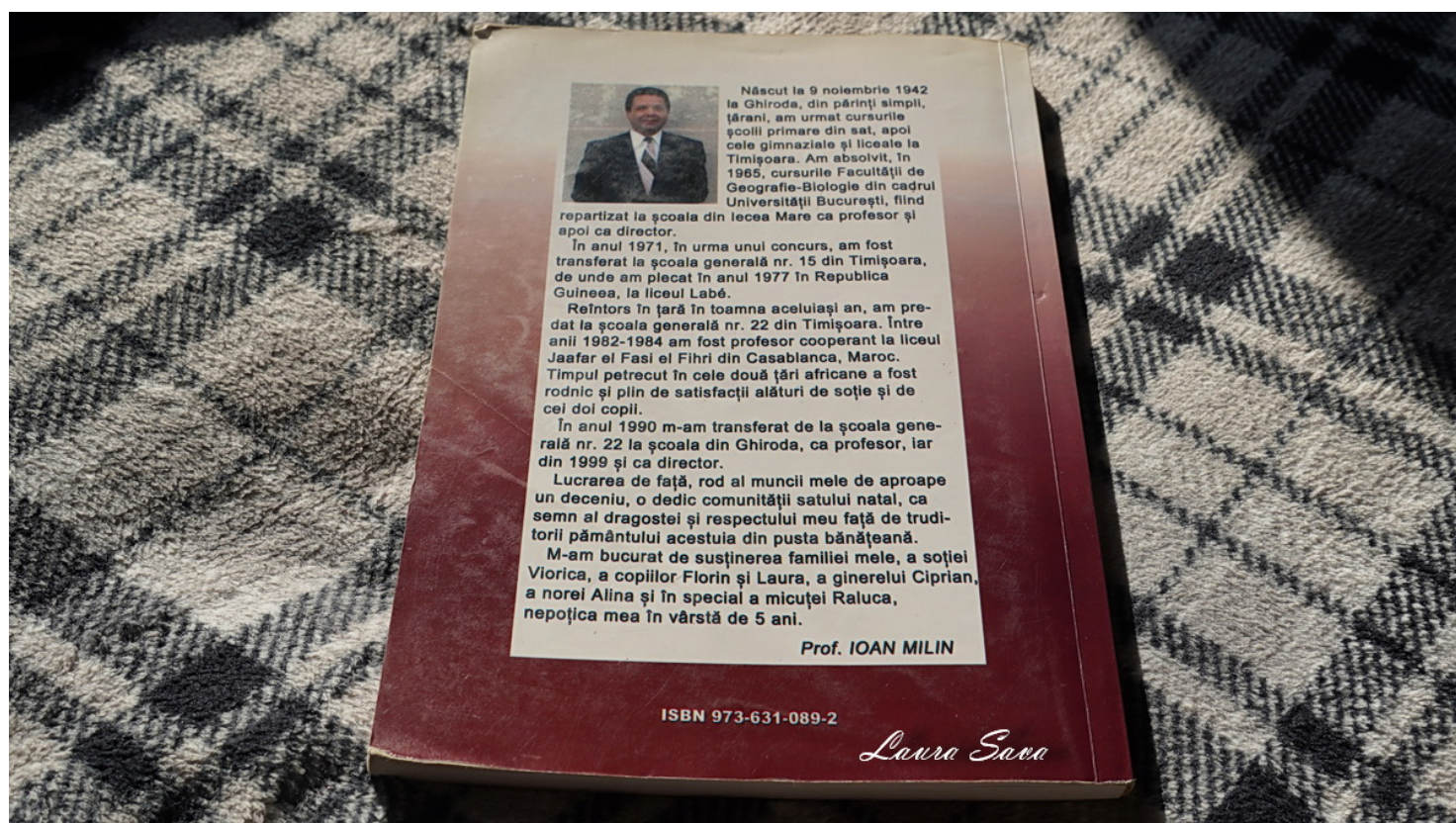
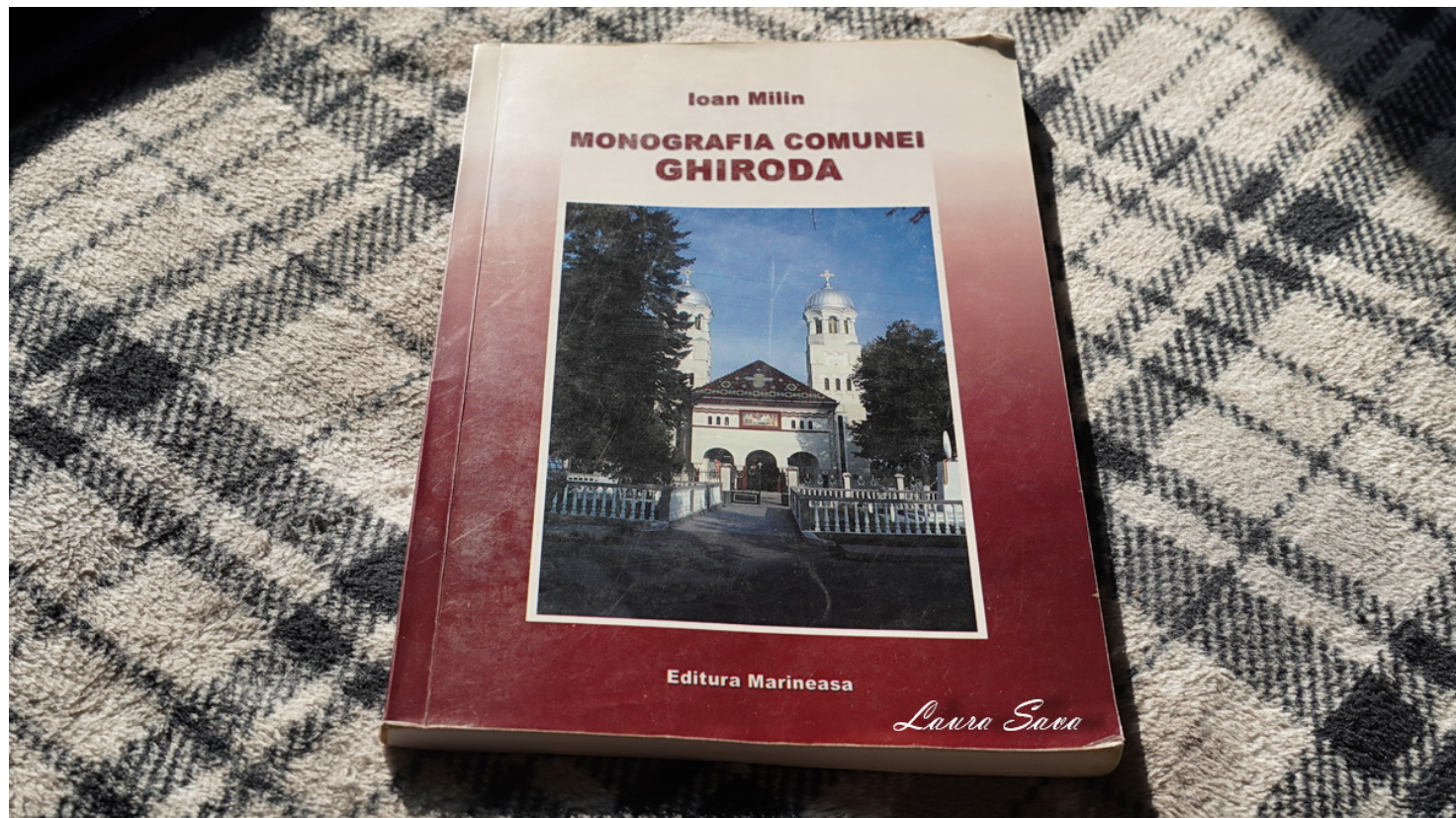
Monografia comunei Ghiroda:

Asa ca am redeschis cartea la care tinem toti atat de mult, Monografia comunei Ghiroda scrisa de tine exact de ziua ta, in 9 noiembrie, in anul 2003.

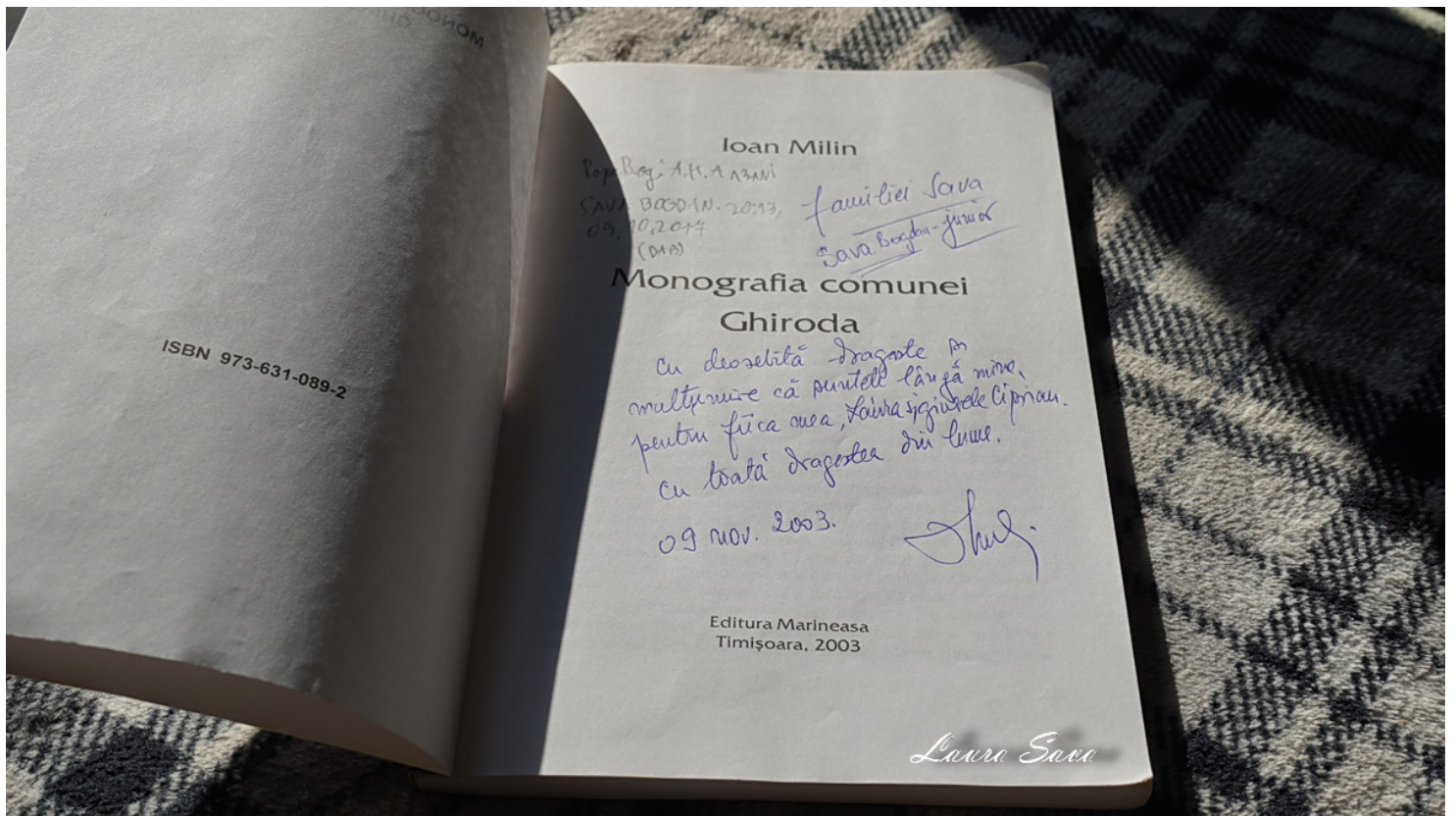
Carte care m-a ajutat sa scap de complexul „copilului de la sat”, vesnic marginalizat si prea putin inteles..si pe care te si vedeam, cu ochii mintii, scriind-o (imaginea cu tine batand la masina de scris mi-a ramas pe veci intiparita in memorie):

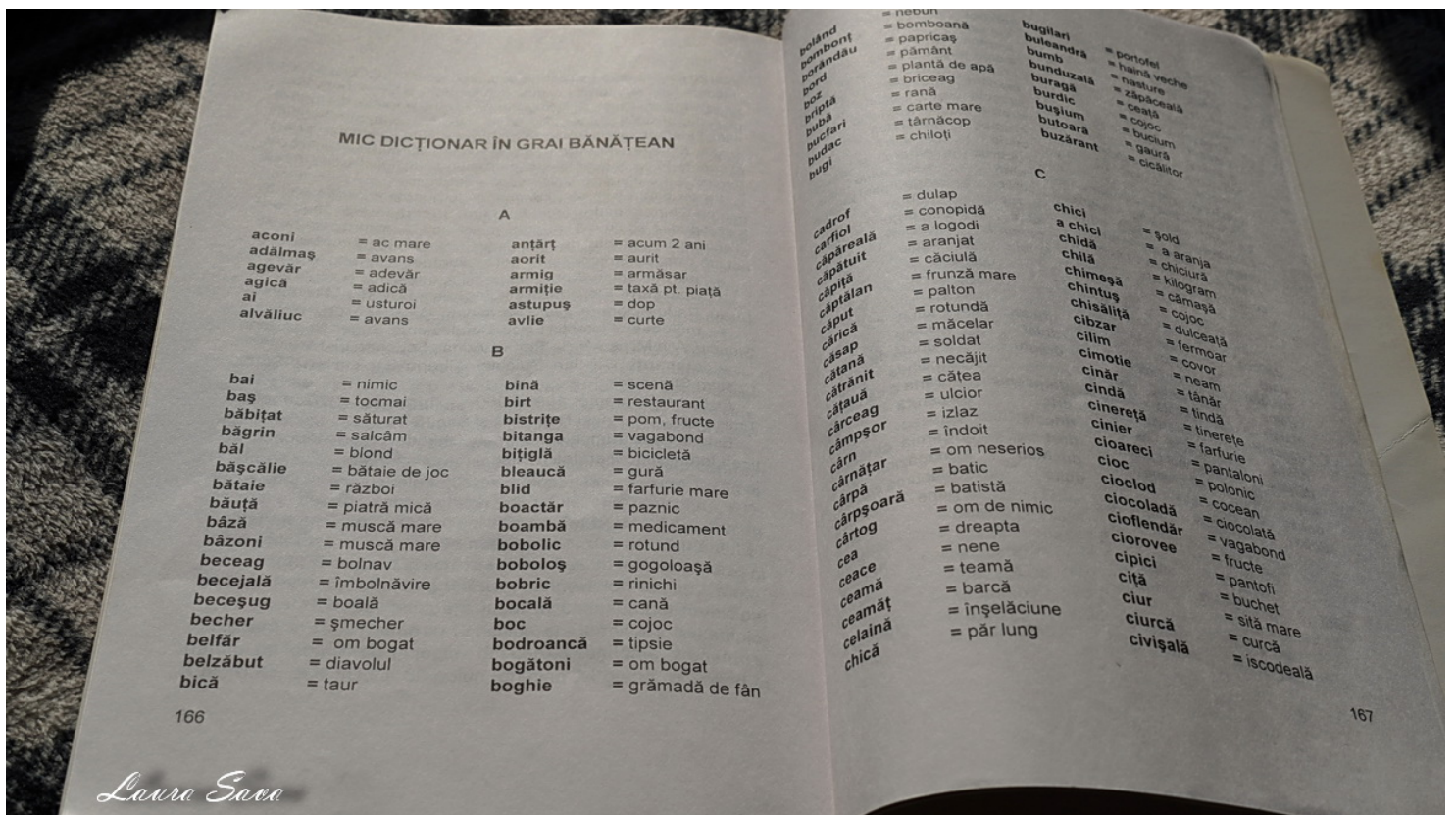
Si-am inceput sa dau pagina dupa pagina...bucurandu-ma de fiecare cuvant, de fiecare propozitie..

Si mai ales de dedicatia ta speciala (la care a participat si Bogdi, dupa cativa ani de la lansarea cartii..fiindca voia si el sa fie „acolo”):

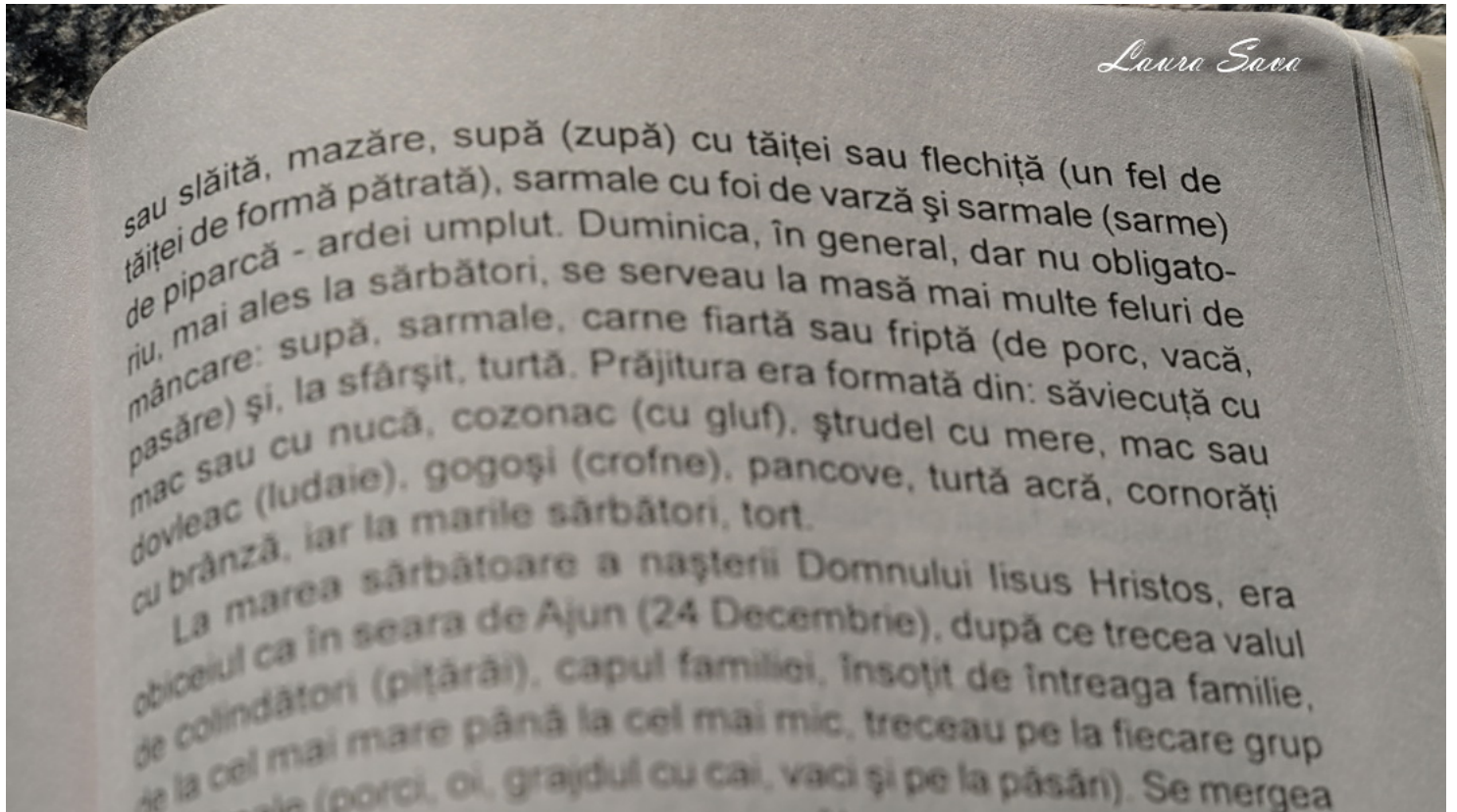
Am rasfoit si micul dictionar in grai banatean si sufletul mi s-a umplut si mai mult de bucurie (era de parca imi vorbeau buna draga sau mosu):

Iar cand am ajuns aici, unde vorbeai despre retetele traditionale din Banat, printre care se regaseste si **Saviecuta cu mac sau nuca**,

chiar am simțit ca nu ne-ai parasit, de fapt, niciodată!

Și ca, întotdeauna, nu doar de sărbători sau de ziua ta ori a noastră, vei fi cu noi!

Te iubesc din tot sufletul, tati, și îi mulțumesc lui Dumnezeu că te-a ales să fii tati meu!!!

Îți mulțumesc pentru tot!! Pentru dragostea și răbdarea ta și pentru faptul că ne-ai fost exemplu bun.

Pentru că ai făcut tot ce ți-a stat în putere să ne crești frumos și pentru că, la rândul tău, ai trăit frumos, deși ai fost atât de încercat. Și mai ales îți mulțumesc pentru cât de frumos ai plecat..

Tu ești infinit mai mult decât tot ce am putut eu să scriu și să arăt acum, pe pagina asta, infinit mai frumos și infinit mai bun...dar mi-am dorit să le arăt și celor care ne îndrăgesc o particică din omul minunat ce ești!!!

Tatal meu.